

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Jacobi Wimpfelingij Schletstatensis Elegantie maiores

Wimpfeling, Jakob

[Heidelbergae], 1499

De pronomibus

[urn:nbn:de:bsz:31-131221](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131221)

De

Heme: tere: lese geminata totalitatem significant. vt nua reseqs offert: hoc est se ipsum totum.

Hic in casibus exuntibus in s admittit se syllabam. vt huiusce hīce hōsce hake: sic z eiusce.

Is relatiuum non longe a suo antecedente collocetur: vt Sāpio Africanus qui Carthaginem deuicit.

Id genus p illius generis vsurpāt oratores: vt multa sūt id gen^o mōstra De multis id genus rebus locutus est: hoc est illius generis.

Oratio frequenter a relatiuo quis z eius obliquis incipiat quod z suo antecedenti preponatur: vt quos in vrbe tumultus excitasti: multarum seditionum principium z causa fuerunt.

Istz quod referunt ad aliud interdū anteceds qz solent cōter: vt a uelote esse studiosū philosophie qd est mihi magnū solatiū Lau.

Relatiuū qui nō immediate sequat suū anteceds. sed inter ea quiddā interponat: vt hoies diligo qui paci z studio vacāt. Nō hoies qui vacant z c. Cicero eloquētissim^o fuit qui alijs i dicēdo pstitit. Nō Cicero qui pstitit z c.

Quis adiecta syllaba nā exornatur: vt Quisnam cuiusnam cuiam qnā quenam quodnam.

Qui que qd inter duo substantia positi sequenti nō nunqz z nō pcedenti cōcordamus: vt est locus in carcere qd Tullianū appellat. Plinius in coitu vero lune qd interlunū vocat. Tullius: rñ cōuenticula hominū que postea ciuitates vocauerunt: tum domicilia coniuncta quas vrbes dicimus.

Quotiensqz relatiuū cum suo verbo antecedenti preponitur: tunc ipm antecedens perpulchre in casu ipsi relatiuo concordat: licet cum appositio in casu discordet. vt Teren. Populo placerent quas fecisset fabulas Quidius de pserpina scribens. Ecadere sinu quas legerat herbas. Quintilianus. T meo ne quos porreterint cubos venena sint.

Quid ni pro cur nō Tullianū est: z a disertis valde frequentatum.

Qui que quid in rectis z in obliquis p aliquis accipit. Terē. Hec cui vřm sit mirū. Cui. i. alieni. Et in euan. Si quo minus. hoc est in aliquo minus.

Qui aduertialiter sumitur p quare z pro qualiter. Terentius. Qui minus quā hercules seruiuit omphale. Cui. i. quare. Horatius. Qui sit De senas: qui id est qualiter vel quomodo.

Loco aliquis vel quidā venustus quisnam quispiam.

Qui pro quo in ablatiuo sumitur. Cicero ei post ponit ppositionem cum vt quicum. id est cum quo Catullus. Passer deliciae mee puelle qui cum lude re quem in sinu tenere z c.

Quisquis. i. omnis qui vel quicumqz quicquid id est omne quod vel qd cunqz. Differunt tamen quicquid z qd cūqz. Cum quicquid sit substantiuū vt quicquid festiuū: quicquid molle: quicquid tenerū: quicquid iocunditatis quicquid gaudij: quicquid pecuniarū. Quodcūqz vero est adiectm: vt quod cunqz telum: quodcūqz scutu: quodcūqz iaculum. Lau.

Quo sepe p vt Terentius Fictū id quo patrem suum celaret. Cuius cuius cuius responsiuū similis vel alterius casus admittunt. vt cuium pecus. Responderi potest. meum vel illius. Lau. Gallia.

Deriuatiua meus tuus suus noster vester licet adiectiua sint: sustinent tñ pulchre secum al: quocqz adiectiua: vt optima mea erga te coniunctio: claris

